

Papež Benedikt XVI: Nový světový řád ohrožuje naše já i naši svobodu. OSN - opora protikřesťanských globalistů. Genderismus, LGBT a další satanské "vymoženosti". Slábnoucí hlas bázlivých křesťanů. Hledme k životu věčnému!

protiproud.info/duchovni-svet/6924-papez-benedikt-xvi-novy-svetovy-rad-ohrozuje-nase-ja-i-nasi-svobodu-osn-opora-protikrestanskych-globalistu-genderismus-lgbt-a-dalsi-satanske-vymozenosti-slabnouci-hlas-bazlivych-krestanu-hledme-k-zivotu-vecnemu.htm

1. 1. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Joseph Ratzinger prošel vývojem od spolupráce na zničujícím II. Vatikánském koncilu až k papeži Benediktu XVI., jenž pochopil hrůzy, které pomáhal zažehnout, a postavil se proti ideologii Nového světového řádu - proto byl odstraněn, a nahrazen sporně legitimním kardinálem Bergogliem, možná posledním papežem na Petrově stolci

Již od počátku osvětenství byla křesťanská eschatologie vytlačována vírou v pokrok, která ji nakonec nahradila docela. Příslib štěstí se již neváže k onomu, nýbrž k tomuto světu. Příznačný postoj této

tendence moderního člověka vyjadřuje Albert Camus, který proti Kristovým slovům „mé království není z tohoto světa“ rezolutně staví tvrzení „moje království je z tohoto světa“.

V 19. století byl vírou v pokrok všeobecný optimismus, který očekával od triumfálního tažení vědy postupné zlepšování stavu světa a stále větší přibližování k ráji. Ve 20. století přijala tato víra politickou konotaci. Na jedné straně to byly marxisticky orientované systémy slibující člověku, že dosáhne kýženého království politickou cestou, kterou nabízela jejich ideologie. Tento pokus očividně selhal. Na druhé straně to byly pokusy vytvářet budoucnost více či méně prohloubeným čerpáním ze zdrojů liberálních tradic.

Čtěte ZDE: Mýtus a realita papeže Benedikta XVI. trvá: Chtěl zachránit církev před modernisty? Proč „slezl z kříže“? Znal celé tajemství z Fatimy. Revolucionář František byl připraven již před ním

Nový světový ne-řád

Tyto pokusy mají stále vyhraněnější podobu, které se říká Nový světový řád. Stále zřetelnějšího výrazu se mu dostává v OSN a na jejich mezinárodních konferencích, zvláště těch v Káhiře a Pekingu, z jejichž návrhů na změnu životní úrovně jasně vysvítá filosofie nového člověka a nového světa.

Filosofie tohoto typu už nemá utopický náboj, kterým se vyznačoval marxistický sen. Je naopak velmi realistická, poněvadž stanovuje limity blahobytu, hledaného v rámci prostředků umožňujících jeho dosažení, a aniž by se ospravedlňovala, doporučuje například, že je třeba nedělat si starosti s těmi, kteří už nejsou produktivní nebo už nemohou doufat v určité životní kvality.

Tato filosofie navíc nepředpokládá, že lidé uvyklí bohatství a blahobytu, jsou připraveni přinášet oběti nezbytné k dosažení všeobecného blahobytu, nýbrž navrhuje strategie redukování počtu strávníků u stolu lidského společenství, aby zůstal nedotčen žádoucí blahobyt, kterého již někteří dosáhli. Zvláštnost této nové antropologie, která by měla tvořit základy Nového světového řádu, se stává zjevnou především v pohledu na ženu, v ideologii Women 's empowerment, jež vznikla na konferenci v Pekingu.

Cílem této ideologie je seberealizace ženy, přičemž hlavními překážkami, které stojí mezi ní a její seberealizací, jsou prý rodina a mateřství. Proto je třeba ženu osvobodit zejména od toho, co ji charakterizuje, totiž od její ženské specifčnosti. Tu je třeba odstranit v rámci teorie Gender equity and equality, která koncipuje nerozlišenou a uniformní lidskou bytost, v jejímž životě je sexualita jen vzrušující drogou, kterou lze užívat bez jakékoli míry.

Strach z mateřství, který ovládl velkou část našich současníků, v sobě určitě zahrnuje něco hlubšího. Ten druhý je konec konců vždycky soupeřem, který nás připravuje o část života, ohrožuje naše já i náš svobodný rozvoj.

Čtěte ZDE: Papež Benedikt XVI.: V žádné jiné kultuře na světě nevznikla taková hudba, jakou dala světu křesťanská civilizace.

Pochmurná ideologie

Dnes již neexistuje filosofie lásky, nýbrž pouhá filosofie egoismu. Skutečnost, že každý z nás se může obohatit sebedarováním a že každý může objevit sebe samého právě díky druhému a skrze existenci druhého, je odmítána jako idealistická iluze. A právě takto je člověk oklamáván. Jakmile se mu totiž radí, aby nemiloval, radí se mu vlastně, aby nebyl člověkem. Z tohoto důvodu a v tomto bodě vývoje nového obrazu nového světa je nejenom křesťan, ale v první řadě on, povinen protestovat.

Zpočátku byla všeobecnost práv chráněna odleskem křesťanského obrazu člověka, ale postupně s tím, jak se tento obraz vytrácí, rodí se nové otázky. Jak mohou být respektována a prosazována práva chudých, když se naše pojetí člověka často zakládá na žárlivosti, úzkosti, strachu, ba zášti? Jak může pochmurná ideologie doporučující sterilizaci, interrupci, systematickou antikoncepci a dokonce eutanázii jakožto cenu za bezuzdný pansexualismus, dávat lidem radost ze života a radost z lásky?

Čtěte ZDE: Mnichovská zrada podruhé: Vše minulé musí být zdiskreditováno. Duka: Co to má vše znamenat? Němečtí biskupové pokračují v revoluci. Dukův příklad pro všechny ostatní. Václav Klaus: Děkuji vám, kardinále, nelze mlčet! Láska a smrt jako dotek Boží. Důkaz pravdivosti

Slábnoucí hlas bázlivých křesťanů

V tomto bodě se musí jasně projevit to pozitivní, čím může křesťan přispět k boji za budoucnost. Nestačí klást eschatologii proti této ideologii, jež je základem postmoderních konstrukcí budoucnosti, ačkoli je to také nutné a je třeba to činit rezolutně. Vždyť hlas křesťanů v tomto ohledu během posledních desetiletí značně zeslábl a je příliš bázlivý.

Člověk je ve své pozemské existenci „rákos zmítaný větrem“ a ztrácí smysl života, přestane-li hledět k životu věčnému. Totéž platí pro dějiny jako celek. Správně prezentovaná zmínka o věčném životě proto nikdy není útekem. Dává prostě pozemské existenci její odpovědnost, její velikost a důstojnost. Tyto dopady na význam pozemského života je však třeba artikulovat.

Je zřejmé, že dějiny nelze nikdy umlčet: nelze a není dovoleno umlčovat svobodu. Tuto iluzi chovají utopie. Nelze vnutit zítřku dnešní vzory, které zítra budou včerejší. Nicméně je nutné klást základy cesty k budoucímu obecnému překonání dnešních dějinných výzev.

Zdroj.

9P 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
